

## **G. FEKETE ÉVA**

**1960-2017**

Gadóczyné Fekete Éva évtizedeken keresztül a magyar vidékfejlesztés meghatározó alakjaként dolgozott, sokoldalú kutatóként, elismert oktatóként, gyakorló fejlesztési szakemberként képviselte a magyar vidék érdekeit.

1960-ban született Békéscsabán, a középiskola után 1983-ban szerezte diplomáját a szegedi József Attila Tudományegyetemen, matematika-földrajz szakos középiskolai tanárként. 1983-tól 1987-ig az edelényi Izsó Miklós Gimnáziumban tanított, 1986-tól igazgatóhelyettesként. Alma materében, a József Attila Tudományegyetemen egyetemi doktori címet szerzett 1986-ban társadalomföldrajz területen. 1987-ben az MTA Regionális Kutatások Központja akkor alakult Észak-magyarországi Osztályába nyert felvételt, ahol végigjárva a ranglétrát 1992-től 2008-ig osztályvezetőként dolgozott. A kutatóintézetben eltöltött több mint 20 év alatt majd 50 területi kutatásban volt résztvevő vagy irányító. Közben kandidátusi értekezését „Elmaradott kistérségek közösségi összefogáson alapuló fejlesztése – mint kihívás az alkalmazott geográfia számára” címmel készítette el és védte meg 1996-ban.

Az egyetemi oktatásban is ettől az évtől vett részt, először részfoglalkozásúként, majd 2009-től főállású egyetemi docensként. A Miskolci Egyetemen a Világ- és Regionális Gazdaságtan Intézet, és az elődjének számító Regionális Gazdaságtan Tanszék munkáját segítette. Tudományos munkájának következő lépcsője 2012-ben a habilitáció volt, amit a Miskolci Egyetemen, közgazdaságtudomány területen teljesített. Ebben az évben a Munka- és Társadalom-gazdaságtan Tanszék vezetésére kapott megbízást, és ennek köszönhetően új kutatási profil erősödött meg az Intézetben. A munkaerő piaci folyamatok; a foglalkoztatáspolitikai intézkedések hatásai, a foglalkoztatás és az oktatási, a szociális, a népesedési és a migrációs politika; a kultúra, a szegénység, a képzettség és a területi gazdasági fejlettség közötti összefüggések; a szolidáris gazdaság, a helyi és az integrált vidékfejlesztés kutatása kapott jelentős szerepet. 2013-ban történt professzori kinevezése után 2014-től dékánhelyettesként segítette a Gazdaságtudományi Kar tudományos munkáját, irányította a pályázati tevékenységet. Tudományszervező, és oktatási tevékenysége mellett iskolaszervező munkájának is több eleme volt, 2012-től előkészítette, majd az akkreditációt követően szakvezetőként irányította a Gazdaságtudományi Karon az Emberi erőforrások alapszak képzéseit. Emellett a majd évtizedes múlttal rendelkező Periféria Nyári Egyetem ötletgazdája, és szervezője volt, valamint a Margó Esettanulmány-készítő verseny irányítója.

A kandidátusi fokozat megszerzését követően is fő kutatási témájaként szerepeltek az elmaradott térségek, ezen belül az aprófalvak problémáinak elemzése és a közösségi összefogáson alapuló vidékfejlesztés kérdéseinek

vizsgálata. Szíve csücskétől, a Csereháttól eltávolodva sokszor az országos és nemzetközi kitekintés, az elméleti megközelítés vált a jellemzővé kutatómunkájában. A témák egyre inkább a területi hátrányok és kezelésük komplex körét rajzolták ki. Az esélyegyenlőség, a társadalmi kirekesztődés, a romák témakörében végzett több évtizedes, sokszor hiánypótló kutatásai a területi hátrányok halmozott voltának feltárását, megismerését segítették. A helyi fejlesztés lehetséges technikáinak vizsgálata a korábbi szervezeti – módszertani témákon túl a vidékfejlesztés, a kulturális és a szociális gazdaság, a helyi foglalkoztatás kérdései irányába terelte az érdeklődését.

G. Fekete Éva több mint egy tucat nemzetközi és hazai tudományos, szakmai társaságnak volt tagja, elismert folyóiratok (Településföldrajzi Tanulmányok, A Falu, Észak-magyarországi Stratégiai Füzetek) szerkesztői bizottságába, tudományos és szakmai szervezetekbe (MTA Regionális Bizottság, RIPESS, RSA, MRTT, Magyar Földrajzi Társaság, Magyar Szociológiai Társaság, KIFESZ, Csereháti Településszövetség stb.) kapott meghívást. Országosan elismert vidék- és helyi fejlesztési, valamint szociális gazdaság szakértőként dolgozott, amit számos elismerés, kitüntetés bizonyít. Szerzőként és szerkesztőként több mint 20 könyv, majd 50 könyvrészlet, számos folyóiratcikk, és a tudományos munkáira érkezett sok száz hivatkozás is mutatja tudományos, oktatói és közéleti munkássága értékeit, a tudomány iránti elkötelezettségét, a magyar vidék iránti szakadatlan tenni akarását, elhivatottságát, amivel hallgatóit is lenyűgözte.

G. Fekete Éva, fáradhatatlanul dolgozva, hallatlan szorgalommal, és tehetséggel újabb és újabb kihívásokat keresve tervezte meg és működtette kutatásait, projektjeit, amelyek nagyon sokszor a magyar vidék, a kistérségi élet nehézségeivel szembesítették. Ezen hátrányos helyzetű szerepek elleni tenni akarás jellemezte oktató-kutató munkáját. Nemcsak elméleti, hanem gyakorlati szakemberként haladt előre a Neki kijelölt úton, ami bizonyította számára „hogy az elmaradott térségekben a fejlődés a gazdasági tevékenységek beindítása nélkül nem lehetséges, ám annak egyik legfőbb akadálya a helyi társadalmak gyengesége, a másik pedig a központi területpolitikák differenciálatlansága. Az elmaradottság „előnyei”-nek kihasználásához az ezt segítő értékrendre és ennek mentén aktivizálható emberekre van szükség úgy a térségeken belül, mint kívül.”

Halálával a magyar vidék, a magyar vidéki élet, a magyar vidéki emberek elvesztettek egy kiváló kutatót, aki problémáikat megértette, aki felhívta a figyelmet a gondjaikra, és aki megoldási javaslatokat nyújtott, tevékeny résztvevőként mutatta meg a kivezető utat a társadalmi innovációk, a helyi fejlesztések révén. Ezt a célt szolgálta az általa 2004 óta szerkesztett Észak-magyarországi Stratégiai Füzetek elismert szakmai folyóirata is, amely szerzői és olvasói köre az évek alatt nemzetközi kiterjedésű vált.

Családja mellett barátai, kollégái, tanítványai számára is felfoghatatlan a veszteség. A Világ- és Regionális Gazdaságtan Intézet a Munka- és Társadalomgazdaságtan Tanszék vezetőjét, kreatív, és innovatív személyiségét, a Gazdaságtudományi Kar a tudományos és pályázati dékánhelyettesét, a Miskolci Egyetem tudományterületének nemzetközileg elismert szaktekintélyét, a Magyar Tudományos Akadémia szakbizottsága nagyra hivatott kutatóját veszítette el Vele, a különféle szervezetek, egyesületek, testületek meghatározó vezetőjüket, fáradhatatlan tagjukat gyászolják.

Prof. Dr. G. Fekete Évát a Miskolci Egyetem és a Gazdaságtudományi Kar saját halottjának tekintette, utolsó útjára, az edelényi árnyas fák nyugalomába Családja mellett barátai, tanítványai, kollégái, tisztelői kísérték el.

Nagy Zoltán